
*“Vindran des d’Egipte, com ocells, com coloms des del país d’Assíria,
i els farà viure a casa seva. Ho dic jo el Senyor” (Osees 11,11).*

*Cardenal Francesc d’Assís Vidal i Barraquer, Arquebisbe i Primat de Tarragona
150è aniversari del seu naixement • 3 d’octubre de 1868
75è aniversari del seu traspàs • 13 de setembre de 1943*

Església de Tarragona

Butlletí Oficial de l’Arquebisbat

**Núm. 6
Juny de 2018**

ESGLÉSIA DE TARRAGONA

BUTLLETÍ OFICIAL DE L'ARQUEBISBAT

6

Tarragona, juny de 2018
3a època. Núm. 530

Secció oficial

Arquebisbe

Carta de felicitació al Molt Honorable Senyor President de la Generalitat amb motiu de la seva elecció pel Ple del Parlament de Catalunya 183

Homilia amb motiu de l'Aplec de l'Esperit —trobada de joves—, en la vetlla de la solemnitat de Pentecosta, a Tortosa..... 184

Als Quatre Vents

710. Un propòsit per al maig..... 185

711. El Cardenal Vidal i Barraquer..... 186

712. L'Aplec de l'Esperit 2018..... 187

713. L'encàrrec que Jesús ens fa..... 188

Activitats pastorals de l'Arquebisbe durant el mes de maig..... 189

Secretaria General i Cancelleria

Nomenaments de maig..... 193

Jornades de formació permanent i recessos : Recull que deixa constància dels temes treballats durant els períodes pastorals 2015-2016; 2016-2017; 2017-2018..... 195

Vicariat general

Comunicat sobre la creació de correus electrònics de totes les parròquies per a la correspondència oficial destinada a les parròquies sigui en general o particular..... 193

Comunicat sobre la política de protecció de dades de caràcter personal segons el nou Reglament Europeu 2016/679 de 27 d'abril (RGPD) ... 194

Secció documental

Francesc, Papa

Audiències generals del dimecres «El Baptisme»

4. Font de vida..... 200
5. La regeneració 201
6. Revestits de Crist 203

Audiències generals del dimecres «La Confirmació»

1. El testimoniatge cristià..... 205
2. El segell de l'Esperit 206

Conferència Episcopal Tarraconense

- Comunicat de la reunió n. 226 208

Defuncions

- Mn. Lluís Maria Bosch i Àvila, pvre. 211

(32 p.)

Redacció i Administració: Pla de Palau, 2. Telèfon: 977 23 34 12 o també 977 65 70 10. 43003 Tarragona

Portada: Vista de part de la cornisa exterior del creuer esquerre de la catedral, donant al Claustre.

Fotografia particular

Dip. Legal: T. 2 – 1958

Indústries Gràfiques Gabriel Gibert. C/ Cartagena, 12. Tel. 977 22 45 58. 43004 Tarragona

Director, composició i muntatge: Jaume Roig Roig, pvre. – correu electrònic: boat@arqtgn.cat
Publicitat: Arquebisbat de Tarragona - Secretaria General - Tel. 977 23 34 12 ext. 212 (Montserrat)

Arquebisbe Metropolità

CARTA

de felicitació al Molt Honorable Senyor President de la Generalitat amb motiu de la seva elecció pel Ple del Parlament de Catalunya

Molt Hble. Sr. Quim Torra i Pla

President

Generalitat de Catalunya

Plaça de Sant Jaume, 4 (Palau de la Generalitat)

08002 BARCELONA

Molt Hble. Sr. President,

Us faig arribar aquestes lletres per felicitar-vos per la vostra elecció com a President de la Generalitat de Catalunya esdevinguda en el ple del Parlament celebrat avui.

En aquesta nova etapa que heu encetat amb la vostra elecció i presa de possessió davant el Parlament de Catalunya, prego a la Mare de Déu de Montserrat per tal que us illumini en les vostres decisions de govern i en el camí que cal seguir per servir el nostre país.

En aquests moments especialment delicats, us encoratjo a governar amb justícia i fermesa, cercant sempre per damunt de tot el bé comú de tots els catalans i el diàleg amb les altres institucions de l'Estat, camí en el qual sempre podreu comptar amb el meu suport i col·laboració fidel.

Resto a la vostra disposició per a tot allò que us pugui convenir i aprofito per saludar-vos molt afectuosament. Rebeu, amb tot el meu afecte, la meva benedicció.

† Jaume Pujol Balcells

*Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat
President de la Conferència Episcopal Tarraconense*

Tarragona, 14 de maig de 2018

HOMILIA

*de 19 de maig 2018, a Tortosa, amb motiu de l'Aplec de l'Esperit —troba-
da de joves—, en la vetlla de la solemnitat de Pentecosta*

Benvolguts Sr. Cardenal, Sr. Arquebisbe, Srs. Bisbes, preveres concelebrants i diaques, religiosos i religioses, estimats joves, nois i noies, rebeu la meva salutació en el Senyor.

Crist és la vida! Amb aquest lema us hem convidat, els bisbes amb seu a Catalunya i Mallorca, a ser deixebles missioners, a encomanar la vida que Jesús ens regala a cadascun de nosaltres!

Al costat del riu Ebre i acollits per la ciutat de Tortosa heu treballat les sets que tots nosaltres tenim. Una set que com la de la samaritana no s'apaga bevent sinó que s'apaga amb Jesús que és una Font d'aigua viva que sadolla i apaga les sets més profundes dels nostres cors. Avui és un dia per fer-te i fer-nos tots moltes preguntes.

De què teniu set estimats joves? Teniu set de sentir-vos estimats com mai ningú no us ha estimat? O d'estimar d'una manera incondicional, sense reserves, sense pretensions i dobles intencions? Doncs no en dubteu! Deixeu-vos estimar per Jesús! Obriu-li el cor, obriu-li la vida i deixeu que el seu Esperit faci meravelles amb vosaltres! Si ho feu, no us en penedireu mai! Deixeu que Jesús faci estada en vosaltres i no poseu condicions al do del seu Esperit.

Teniu set de ser feliços? Per a vosaltres que és la felicitat? La felicitat de tenir, de ser, d'aparentar? La felicitat buida del poder, dels diners, del postureig bonic però a vegades buit de les xarxes socials? Quina felicitat busquem? Quina felicitat busques, estimat i estimada jove? Vols ser feliç de veritat? Vols que la teva felicitat tingui sentit i s'encomani? Doncs troba-la en Jesús! Fes el que hauria d'haver fet el jove ric de l'evangeli, deixa tot el que tinguis de felicitat aparent, abandona allò que no et fa feliç de veritat, desposseeix-te d'una personalitat buida i aparent i segueix Jesús amb l'únic que és teu de veritat: la teva vida, el que tu ets sense maquillatges!

Tens set de posar el teu gra de sorra en el món? Tens set de triomfar a la vida? De quina manera vols triomfar? Aconseguint-ho a tota costa? Escalant posicions? Competint amb els altres d'una manera salvatge, sense cap mena de moral? Jesús et demana que els teus potencials, els teus dons, els posis al servei del món! Estudieu molt, treballeu molt! Aconseguiu tots els vostres reptes personals i professionals però poseu-ho al servei dels altres i sobretot dels pobres! No us oblideu d'aquells a qui el sistema deixa abandonats a les cunetes de la vida! Que

la vostra vida sigui evangeli en estat pur i que es noti en el vostre dia a dia, en la vostra vida ordinària! Busqueu el bé dels altres i que l'esforç del vostre treball dignifiqui la nostra societat!

Tens set de seguir Jesús? Vols ser cristià a totes? No ho siguis d'una manera merament cultural, perquè toca, perquè m'hi han acostumat! Busca i troba Jesús! Ell t'estima desmesuradament i ja t'ha trobat fa molt de temps! Tingues amb Jesús unencontre íntim i personal, segueix-lo, sigues deixeble seu i fes-ho en comunió amb tota l'Església! Construeix l'Església sent Església, participant en els grups de la teva parròquia, en la lectura assídua de la Paraula de Déu i en la celebració de l'eucaristia, i ajuda els teus pastors a fer-la més transparent a l'evangeli de Jesús! Escolta què et demana Jesús i no dubtis de la seva proposta! No siguis tossut o tossuda al que et demana, recorda que Déu és més tossut que tu i tot el que es proposa ho acaba aconseguint!

Jesús et convida a viure una vida plena, a prop dels més desatesos, lluitant per un món millor, convidant-te a viure l'amor als altres al màxim. La proposta de Jesús és ara teva, estima, prega, compromet-te, solidaritza't, i seràs feliç.

Crist és la vida, estimats nois i noies! Crist és el Camí, la Veritat i la Vida. Ell és el sentit de la nostra vida! Llança't de cap a la proposta de Jesús i no dubtis mai que vol el millor per a tu!

A les mans de la Mare de Déu i mare nostra poso aquests desitjos que us acabo d'exposar i li encomano el fruits d'aquest Aplec de l'Esperit. **Així sigui!**

Escrits setmanals “Als quatre vents”

710. UN PROPÒSIT PER AL MAIG

6 de maig de 2018

Un mes per a la Mare de Déu. De fet tot l'any tenim present la Mare de Déu, però els cristians hem sentit des de fa molts segles la necessitat de dedicar-li un temps especial.

En el ritu bizantí se la considera especialment a l'agost, centrat en la festa de l'Assumpció; entre els coptes, és a l'entorn del Nadal; a Occident ha arrelat el costum d'honorar-la de manera particular en el mes de maig.

A les Cantigues d'Alfons X el Savi, en les predicacions dels sants Felip Neri i don Bosco, en la tradició dels joiers de París de dur a Notre-Dame plantes adornades amb pedres precioses... es troben testimonis d'aquesta antiga dedicació a Maria del mes de les flors i els fruits.

Tot i que no hi ha una consistència litúrgica, la dedicació de maig a la Mare de Déu té la força de l'arrelament popular i una lògica si pensem que, en el temps, segueix a la celebració del misteri pasqual de Crist. També cal reflexionar sobre el fet que el mes de Maria s'iniciï amb la festa de Sant Josep Obrer.

En aquest temps podem tenir algun detall especial amb la nostra Mare, mitjançant alguna visita als seus santuaris o ermites escampats per la nostra geografia i que ja han recollit les pregàries de múltiples generacions. Són innombrables els testimonis de persones que han arribat a Déu pel camí de Maria.

També cal seguir una recomanació que ens va fer el papa Francesc en un tuit: «El mes de maig, dedicat a la Verge, és un bon moment per a començar a resar el rosari cada dia.»

Voldria incidir en aquest costum cristià que segurament hem heretat dels nostres pares i avis. Era normal a les cases, sobretot en els pobles, acabar la jornada resant el rosari, potser al costat de l'estufa si era a l'hivern, i amb la família reunida per a aquesta pregària tan lloada per tots els pontífexs i resada per tants sants, proclamats i anònims.

Encara s'observa aquesta tradició i el rosari forma part de la vida cristiana com una lloança mariana que va quedar reforçada pels missatges de Lourdes i de Fàtima. Fins i tot es veuen rosaris penjats al parabrisa d'alguns cotxes. No és un simple ornament, sinó un recordatori que la Mare de Déu és la dreuera que ens condueix al seu Fill.

La meua proposta és que en aquest mes de maig renovem aquesta pràctica mariana i alhora cristocèntrica, pròpia de persones senzilles però amb la saviesa que ensenya la Bíblia.

711. EL CARDENAL VIDAL I BARRAQUER

13 de maig de 2018

L'Abadia de Montserrat ha publicat recentment una edició molt acurada i amb anotacions de la biografia que va fer Mn. Ramon Muntanyola del cardenal Francesc d'Assís Vidal i Barraquer.

Com és sabut, comprèn la vida de l'illustre eclesiàstic des del seu naixement a Cambrils, l'any 1868, fins que va morir a l'exili suís. El popular prelat, que va presidir l'Església de Tarragona en anys molt difícils, va morir a Friburg el 13 de setembre de 1943. Les seves restes mortals van descansar en el convent dels cartoixans a La Valsainte.

Evoco avui la seva memòria perquè fa justament quaranta anys del retorn a Tarragona d'aquells restes mortals, complint-se així la seva voluntat. La devolució a la seva terra es va iniciar, per part de l'arquebisbe de felicitosa memòria Josep Pont i Gol, el 13 de maig de 1978 a la cartoixa suïssa. Van arribar a Cambrils el dia 15 al matí, on va ser celebrada una missa enmig de l'emoció dels seus conciutadans, i a la tarda del mateix dia va

ser sepultat a la Catedral de Tarragona, a la cripta de l'altar de Sant Fructuós, tal com ell ho havia desitjat.

En concret Vidal i Barraquer va escriure en el seu testament, redactat durant una estada al Vaticà l'any 1939: «Si moro a l'exili vull que les meves restes mortals siguin traslladades a Tarragona i enterrades a la capella de Sant Fructuós o a la del Santíssim Sagrament de la Catedral, juntament amb les que s'hagin trobat del mai oblidat bisbe auxiliar, l'estimat doctor Borràs.»

En ocasió dels quaranta anys d'aquesta recepció del Cardenal de la Pau, com se l'ha anomenat, penso que la seva figura és un important referent per a l'Església de Tarragona en totes les circumstàncies, també en les actuals.

Va ser un home de profunda espiritualitat, contrari sempre a qualsevol violència i desitjós d'establir relacions també amb els qui en temps radicals propugnaven una política laïcista plena de prejudicis envers l'Església. Respectar les autoritats legítimes, durant la dictadura de Primo de Rivera i de la República, no li va impedir dirigir-se a elles quan era necessari defensar els drets dels catòlics i la personalitat de Catalunya.

En molts aspectes va ser un avançat del Concili Vaticà II, però va conjugar la seva visió crítica amb una obediència rendida als papes Pius XI i Pius XII, amb qui havia travat una veritable amistat personal. Per fi, va ser exemple d'humilitat i senzillesa, les virtuts evangèliques que Jesucrist va reclamar als seus deixebles.

712. L'APLEC DE L'ESPERIT 2018

20 de maig de 2018

Aquest cap de setmana, solemnitat de la Pentecosta, té lloc a Tortosa el XII Aplec de l'Esperit. L'Aplec és una trobada festiva per a compartir, animar-se i festejar junts diversos motius de la vida quotidiana. Catalunya és una terra on se celebren molts aplecs de tota mena: gastronòmics, esportius, de sardanes... però molts són promoguts per l'Església per a celebrar diferents festivitats religioses en santuaris, ermites, festivitats patronals, de moviments, etc.

Recordo els aplecs que se celebraven al meu poble al maig, davant l'ermita de la Mare de Déu, o per Sant Pere, a l'ermita del mateix nom. Eren dies esperats, cada un amb el seu estil i tradicions, però no hi faltava la missa i el menjar campestre familiar.

Els dotze aplecs de l'Esperit que s'han celebrat fins al moment han estat convocats pels bisbes de Catalunya, que organitzats pels seus delegats de pastoral de joventut, reuneixen joves i adolescents en una celebració comunitària i festiva.

Cada un d'aquests aplecs s'ha celebrat en un lloc diferent i cada un amb un lema i enfocament també diferent. Per assenyalar els últims, en els quals he pogut participar directament: a Tarragona l'any 2007, amb el lema «Marcats per l'Esperit»; a Terrassa el

2010, «Amb vosaltres cada dia», a Banyoles (Girona), «És el Senyor», i aquest any, a Tortosa, el lema és: «Crist és la Vida».

Aquest lema està inspirat en el riu Ebre que passa per aquesta ciutat. De la mateixa manera que l'aigua del riu genera vida pels llocs per on passa, creiem que Crist ha de vertebrar i donar vida als joves de les nostres diòcesis. El missatge que es vol transmetre als joves és afirmar la importància que l'Esperit Sant vol tenir en la seva vida de fe, amb especial referència al baptisme i a la seva identitat de batejats.

Durant molts mesos s'ha anat preparant aquesta gran trobada amb els joves. S'han tractat temes relacionats amb el lema que l'aigua és vida: sense la presència de l'Esperit la fe es pot convertir per a molts joves en un conjunt de tradicions i normes sense ànima. També pretén ressaltar la set de Déu que nia en el cor de tot jove així com la força de l'Esperit Sant que, com l'aigua, té força per impulsar l'anunci de l'evangeli als joves; i igual que els sediments que aporta el riu, s'ha reflexionat sobre què poden aportar els joves per a transformar el món.

Aquest dissabte i diumenge s'està duent a terme a Tortosa aquest XII Aplec de l'Esperit. Preguem perquè l'Esperit Sant penetri a fons en els nostres adolescents i joves i els ajudi a viure el seu compromís cristià.

713. L'ENCÀRREC QUE JESÚS ENS FA

27 de maig de 2018

El cardenal Echeagaray explicava una llegenda segons la qual el Senyor, en el moment de la seva Ascensió, es va creuar amb l'arcàngel Gabriel, que baixava del cel per a alguna de les seves missions encarregades per Déu Pare. Per sota d'ells la terra apareixia a les fosques, excepte unes petites llums a prop de Jerusalem.

«Què són?» —va preguntar l'arcàngel. «Són els apòstols reunits al voltant de la meua Mare» —va contestar Jesús, i li va explicar: «El meu pla és, en arribar al cel, enviar l'Esperit Sant perquè aquests petits focs es converteixin en una gran brasa que inflami de caritat tota la terra.» «I si el pla no funciona?» —pregunta encara l'arcàngel. «No tinc un pla B» —respon Jesucrist.

Em sembla una historieta aplicable a la festa d'avui, la Santíssima Trinitat, en la qual entren en joc les tres divines persones i segueix en el calendari a la vinguda de l'Esperit Sant sobre els Apòstols. Alhora que contemplem l'ajuda de Déu, ho fem també sobre la nostra responsabilitat. L'Església, prolongació de la presència de Jesucrist en la història, està en mans de Déu, però també en les nostres, en el fet que sapiguem correspondre a la gràcia, perquè de nosaltres depèn complir el manament d'evangelitzar el món. En la providència divina no hi ha altres plans.

El papa Benet XVI parlava d'una nova aliança segons la qual el pacte de Déu amb Israel s'estén a tots els pobles. Jesús havia promès no deixar sols els deixebles. Abans de

la seva ascensió, Jesús va encarregar als seus que no s'allunyessin de Jerusalem i que esperessin la promesa del Pare. Això van fer, i aquesta és la condició perquè l'Església avanci en totes les èpoques: la unitat entre els deixebles entre si i al costat de la Mare de Déu.

Les imatges que utilitza sant Lluç per a referir la vinguda de l'Esperit —el vent i el foc—, recorden el relat del Sinaí, quan Déu es va revelar a Moisès. Si Pentecosta és el nou Sinaí, la nova aliança marca el disseny de Déu Pare executat per l'encarnació del seu Fill, la seva passió, la seva mort i resurrecció. Per això l'Església és catòlica i missionera des del seu naixement.

Celebrem en aquesta festa de la Santíssima Trinitat el misteri més profund de la nostra fe cristiana, però sembla que entreveiem la llum enmig del misteri si pensem en l'amor entre les tres Persones que es projecta en l'amor a tot el món.

I recordem la nostra responsabilitat en l'extensió del Regne. Déu no té un pla B.

Maig : Activitats pastorals de l'Arquebisbe

Dimecres 2

- Al matí, rep la visita del Sr. Mario Rigau, el qual li fa lliurament d'un lot de material esportiu gentileza de la seva empresa, Global Approach Company, per als joves de Kinshasa.
- Al vespre, a l'església parroquial de Sant Pere Apòstol de Tarragona (Serrallo), celebra l'eucaristia amb les Comunitats Neocatecumenals.

Dijous 3

- A la tarda, a l'església de Sant Agustí de Tarragona, presideix l'acte de presentació del llibre Vidal i Barraquer, Cardenal de la Pau, obra de Mn. Muntanyola, organitzat pels Gogistes Tarragonins.

Divendres 4

- Rep la visita del Sr. Josep M. Andreu, president del Club Gimnàstic de Tarragona, qui li fa lliurament d'un lot de material esportiu per als joves de Kinshasa.
- A Reus, a la capella del Col·legi Pare Manyanet dels Fills de la Sagrada Família, administra el sagrament de la confirmació.

Dissabte 5

- Al Centre Tarraconense El Seminari, presideix l'assemblea general de Càritas Diocesana de Tarragona.
- Al vespre, al Tinglado n. 1 del Port de Tarragona, participa en el 30è sopar benèfic en favor del Telèfon de l'Amistat, organitzat pels pares rogacionistes i l'Associació d'Amics del Loreto.

Diumenge 6

- Al matí, a la casa diocesana d'exercicis de la Selva del Camp, presideix la pregària i l'inici de la 47a Trobada interdiocesana del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya.
- A continuació, al migdia, al Col·legi Sant Rafael de la Selva del Camp, celebra l'eucaristia i participa en el dinar commemoratiu del 175è aniversari de la fundació del centre educatiu.
- A la tarda, a la Parròquia de Sant Feliu Màrtir de Constantí, administra el sagrament de la confirmació.

Dilluns 7

- A la Parròquia de Santa Maria de Cornellà de Llobregat, concelebra la missa exequial per l'etern repòs de la Sra. Maria Josefa Rodríguez, mare de Mons. Sergi Gordo, bisbe auxiliar de Barcelona.

Dimarts 8

- A la Casa d'espiritualitat Maria Immaculada de Tiana, participa amb alguns preveres joves en la trobada de formació amb el cardenal Barbarin, arquebisbe de Lió, organitzada per l'Arquebisbat de Barcelona.

Dimecres 9

- A Siurana, presideix la missa solemne, el rosari i la processó amb el Santíssim Sagrament amb motiu del Jubileu de Siurana.

Dijous 10

- De matinada, empren viatge cap a Kinshasa (R. D. del Congo) per visitar la missionera diocesana Maria Isabel Correig.

De divendres 11 a diumenge 13

- Roman a Kinshasa.

Dilluns 14

- Retorna a Tarragona.

Dimarts 15

- Al palau arquebisbal, presideix la reunió n. 409 del Consell Episcopal.
- A migdia, a la casa d'espiritualitat dels pares Rogacionistes del santuari de la Mare de Déu de Loreto de Tarragona, presideix la primera sessió de la reunió n. 226 de la CET.

Dimecres 16

- A la casa d'espiritualitat dels pares Rogacionistes del santuari de la Mare de Déu de Loreto de Tarragona, presideix la segona sessió de la reunió n. 226 de la CET.

Dijous 17

- A Barcelona, presideix la reunió mensual del SIERC.
- Al vespre, al Seminari Major Interdiocesà, celebra l'eucaristia amb l'equip rector i els joves i és convidat a sopar amb ells.

Divendres 18

- Al palau arquebisbal, presideix una reunió amb tècnics i representants d'organismes diocesans sobre el tema de l'església parroquial de Sant Feliu Màrtir de Constantí.
- A Falset, presideix l'eucaristia de comiat de les Germanes Carmelites de la Caritat Verduna, amb motiu del tancament de la comunitat.
- A la tarda, a la Parròquia de Sant Salvador del Vendrell, administra el sagrament de la confirmació.
- Al vespre, participa en el sopar organitzat amb motiu del 29è aniversari de l'Ateneu de Tarragona durant el qual rep la medalla anual de la institució.

Dissabte 19

- A Tortosa, participa en els actes organitzats amb motiu de l'Aplec de l'Esperit 2018. A la tarda, a la Catedral d'aquella ciutat, presideix la solemne eucaristia de l'Aplec.

Diumenge 20

- A la Catedral, celebra la missa conventual en la solemnitat de Pentecosta, durant la qual administra el sagrament de la confirmació.

Dilluns 21

- A la casa diocesana d'exercicis de la Selva del Camp, presideix la jornada de formació permanent del clergat.

Dimarts 22

- Al palau arquebisbal, presideix la reunió n. 410 del Consell Episcopal.
- A la tarda, viatja a Roma

Dimecres 23

- A Roma, participa en l'audiència general del Sant Pare amb els membres del Cor i Orquestra dels Amics de la Catedral, en ocasió del 30è aniversari d'aquesta institució.

Dijous 24

- A Roma, realitza diverses gestions i al vespre retorna a Tarragona.

Divendres 25

- A l'església parroquial de Sant Francesc d'Assís de Tarragona, administra el sagrament de la confirmació.

Dissabte 26

- A la Casa Sant Josep dels Germans de les Escoles Cristianes de Vinyols i els Arcs, participa en el recés diocesà per a comunitats religioses organitzat per la Delegació diocesana de vida consagrada.
- A la tarda, a la Parròquia de Sant Martí bisbe del Morell, administra el sagrament de la confirmació.

Diumenge 27

- A l'església parroquial de Sant Andreu de la Selva del Camp, administra el sagrament de la confirmació.
- A la tarda, a l'església parroquial de Crist Rei de Reus, administra el sagrament de la confirmació.

Dilluns 28

- Al palau arquebisbal, presideix l'acte de signatura del conveni de col·laboració entre l'AHAT i l'Ajuntament de la Pobla de Mafumet per a la digitalització del fons de l'arxiu parroquial.

Dimarts 29

- A Madrid, acompanyat per Mn. Antoni Martínez Subías, delegat diocesà per al patrimoni artístic i documental i l'art sacre, manté una reunió a la seu del Ministeri de Foment per aconseguir ajut per a la restauració del claustre de la Catedral.
- A la tarda, també a Madrid, participa en la reunió de la subcomissió episcopal d'universitats de la CEE.

Dimecres 30

- Al matí, a la Catedral, celebra la missa exequial per l'etern repòs de Mn. Lluís M. Bosch Àvila, traspasat ahir.

Dijous 31

- A la seu de Càritas Diocesana de Tarragona, presideix la roda de premsa organitzada amb motiu de la presentació de la Memòria d'Activitats 2017 de la institució.
- A la Parròquia de Sant Joan Baptista del Catllar, participa en l'acte festiu de clausura del curs de la catequesi de primera comunió i de confirmació.

Secretaria general i Cancelleria

NOMENAMENTS

de maig de 2018

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, va signar durant el mes de maig de 2018 els següents nomenaments:

Amb data 30/05/2018

Mn. Xavier Reñé Balcells,

consiliari del Gremi de Pagesos de Sant Isidre de Tarragona.

Mitjançant decret:

Amb data 15/05/2018

Salvador Grané Terradas,

director de Càritas Diocesana de Tarragona, per a un termini de quatre anys.

Vicariat general

COMUNICAT

de 10 de maig 2018 sobre la creació de correus electrònics de totes les parròquies per a la correspondència oficial destinada a les parròquies sigui en general o particular

A tots els rectors de l'Arquebisbat

Benvolguts en Crist,

Per tal de facilitar la relació de cada parròquia amb l'Arquebisbat —pel que fa a comunicació telemàtica— i deslligar-la de les adreces personals dels preveres i diaques, hem creat una adreça de correu electrònic amb domini de l'arquebisbat per a totes les parròquies de l'Arquebisbat (a excepció de les que ja en tenen una amb aquest domini). A partir d'ara s'adreçarà a aquesta adreça tota la correspondència oficial destinada a les parròquies o a cada parròquia en particular: comunicats, rebuts, tràmits diversos, etc.

Per a poder-ho posar en marxa (això només és per a les noves adreces que hem creat) cal que us poseu en contacte amb els serveis informàtics a través de l'adreça <http://suport.si.arqtgn.cat>, i us donaran les dades d'accés.

Si us estimeu més rebre la correspondència al correu personal o si teniu diverses parròquies i voleu que quedi centralitzat tot el correu en una per no haver de consultar comptes diferents, és possible redirigir-los a una adreça predeterminada. Els tècnics dels serveis informàtics de l'Arquebisbat us ho prepararan com us vagi millor. Només cal que els ho demaneu.

Fent-ho així, a l'adreça de cada parròquia hi quedaran els correus que li afecten, de manera que la correspondència rebuda pugui estar a l'abast de les persones que cada rector cregui convenient (membres de Consell Parroquial o d'Economia, o altres), independentment de la correspondència personal. La creació d'adreces per a totes les parròquies també facilitarà que en fer un canvi de rector no s'hagi de fer canvi d'adreces i altres inconvenients i quedarà tot l'historial dels correus de la parròquia a disposició del nou rector.

Aprofito l'avinentesa per comunicar-vos que aquells que tingueu serveis de telefonia fixa amb Telefònica deixareu de rebre en paper la factura del telèfon i rebreu en aquesta adreça de correu la nota de càrrec del vostre consum. També necessitareu l'adreça de cada una de les vostres parròquies per entrar a la plataforma que s'està preparant per a consultar el detall de les trucades.

Una salutació ben cordial,

Joaquim Fortuny, pvre.
Vicari General

COMUNICAT

de 31 de maig 2018, sobre la política de protecció de dades de caràcter personal segons el nou Reglament Europeu 2016/679 de 27 d'abril (RGPD)

Als Delegats i Directors de Secretariat

Als Rectors

Com segurament ja sabreu, des del 25 de maig de 2018, s'aplica el nou Reglament Europeu 2016/679 de 27 d'abril (RGPD), de protecció de dades de caràcter personal.

És per això que per a totes les comunicacions i informacions que es realitzen des de l'Arquebisbat cal que tinguem el consentiment exprés dels receptors conforme les volen rebre. Sense aquesta acceptació tenim obligació d'eliminar-los de les nostres llistes i deixar d'enviar-los res.

Cal dir que l'Arquebisbat no ha de demanar l'acceptació requerida pel nou Reglament a les adreces amb domini de l'Arquebisbat (*@arquebisbattarragona.cat* o *@arqtgn.cat*), perquè qui té una adreça amb aquest domini és perquè és membre de l'Arquebisbat.

Dit això, ens trobem amb dos escenaris que demanen actuació diferent:

1. Pel que fa a les llistes de distribució de l'Arquebisbat administrades per Secretaria General, a les quals només tenen permís per enviar-hi comunicacions els organismes diocesans (tramesa completa, mossens, arxiprestos...), ja s'ha fet la consulta a les adreces que no tenen domini de l'Arquebisbat i no cal fer res, és a dir es poden continuar enviant els comunicats com es feia fins ara.

2. En el cas que tingueu llistes pròpies (catequistes, feligresos, grups de joves, pares dels nens de primera comunió...) és necessari el consentiment explícit per part dels receptors. Des dels Serveis Informàtics de l'Arquebisbat s'ha dissenyat una plataforma per a gestionar aquest consentiment. Si necessiteu aquest servei només cal que contacteu amb els informàtics mitjançant la plataforma de tiquets d'atenció informàtica (<http://suport.si.arqtgn.cat>) i ells us informaran i us ajudaran a fer aquesta gestió.

Tingueu molt present que si no es té el consentiment no es pot enviar cap notificació. En cas de fer-ho ens exposem a tenir alguna denúncia i rebre la sanció corresponent.

Gràcies per la bona feina.

Una cordial salutació.

Joaquim Fortuny, pvre.
Vicari General

JORNADES DE FORMACIÓ PERMANENT I RECESSOS

recull que deixa constància dels temes treballats durant els períodes pastorals 2015-2016; 2016-2017; 2017-2018

<i>Dia i mes</i>	<i>Tema i Ponent(s)</i>
21/09/2015	<p>«Presentació butlla Any Misericòrdia».</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mn. Francisco Giménez Porcuna, pvre. <p>Any de la Misericòrdia : activitats a l'arxidiòcesi.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mn. Joan Miquel Bravo Alarcón, pvre.
19/10/2015	<p>«50è aniversari del decret Ad gentes»</p> <ul style="list-style-type: none"> • P. Vito de Prete, Secretari general de la Unió Missional Pontifícia, «Les Obres Missionals Pontifícies i la Delegació diocesana de Missions». • Ana González Fernández, Delegada diocesana de missions i cooperació entre les Esglésies.

<i>Dia i mes</i>	<i>Tema i Ponent(s)</i>
9/11/2015	<p>«Els museus de l'arxidiòcesi : informació i aplicació per a l'acció pastoral i evangelitzadora».</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Sofia Mata de la Cruz, directora del Museu arxidiocesà de Tarragona.</i> • <i>Andreu Muñoz Melgar, director de Museu Biblic Tarraconense.</i>
14/12/2015	<p>Recés d'Advent</p> <p>Meditació: «Les obres de misericòrdia corporals».</p> <p>Ponència: «Misericòrdia pels últims: el carisma de la beata Teresa de Calcuta i el seu impacte en el món».</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Hna. Blanca de les Gnes. Missioneres de la Caritat.</i>
18/01/2016	<p>«El prevere home de misericòrdia».</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Mn. Joan Galtés Pujol, pvre (Barcelona).</i>
15-19/02/2016	<p>Exercicis espirituals per al clergat</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>P. Miguel Ángel González González, o.c.d.</i>
Dilluns Sant 21/03/2016	<p>«Presentació del document dels bisbes de la CEE sobre l'Església dels pobres».</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Mons. Sebastià Taltavull i Anglada, bisbe auxiliar de Barcelona.</i>
11/04/2016	<p>A Vic, jornada del clergat de les diòcesis amb seu a Catalunya en ocasió del Centenari de la mort del bisbe Torras i Bages.</p>
23/05/2016	<p>«Orientacions pràctiques de cara a la projecció d'obres i altres qüestions que afecten al patrimoni, directrius que marca l'Administració, permisos...».</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Mn. Antonio Martínez Subías, delegat diocesà per al patrimoni artístic i documental i l'art sacre.</i> • <i>Sr. Daniel Sobradillo Cardona, Ecònom diocesà.</i>

<i>Dia i mes</i>	<i>Tema i Ponent(s)</i>
20/06/2016	<p>«La força evangelitzadora de la pietat popular»</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>D. Marcelino Manzano Vilches, pbro., delegat de Germandats i Confraries de l'Arquebisbat de Sevilla.</i>
19/09/2016	<p>«Presentació del tema estudiat pel CPD, sobre l'estat actual de les nostres comunitats».</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Mn. Joan Miquel Bravo Alarcón, pvre.</i>
17/10/2016	<p><i>En l'Any de la Misericòrdia, Jubileu dels preveres al Santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia de Reus</i></p> <p>«Les obres de misericòrdia»</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Mn. Salvador Pié Ninot, pvre (Barcelona).</i>
12/12/2016	<p>Recés d'Advent</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>P. Octavi Vilà Mayo, abat de Poblet.</i>
16/01/2017	<p>«Exhortació apostòlica Amoris lætitia»</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Mn. Joan Costa i Bou, pvre (Barcelona).</i>
20-24/02/2017	<p>Exercicis espirituals per al clergat</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Mn. Joan Llidó, pvre (Sogorb Castelló).</i>
20/03/2017	<p>Recés de Quaresma : «La trilogia Jesús de Natzaret del papa Benet XVI»</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Mn. Jordi Figueras Jové, pvre.</i>
<i>Dilluns Sant</i> 10/04/2017	<p>«L'Eucaristia a la llum del retaule de la capella del Santíssim Sagrament de la Catedral, en el V Centenari de la mort del bisbe Antoni Agustín»</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Mn. Jaume Roig Roig, pvre.</i>
15/05/2017	<p>«La carta encíclica Laudato si' »</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>P. Lluç Torcal Sirera, monjo de Poblet, procurador de l'Orde cistercenc i responsable del Projecte Cosmos.</i>
19/06/2017	<p>«Matrimoni canònic, dret i moral després de l'Amoris lætitia»</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Mn. Santiago Bueno Salinas, pvre (Barcelona).</i>

<i>Dia i mes</i>	<i>Tema i Ponent(s)</i>
18/09/2017	<p>«L'actual situació de la societat en què vivim»</p> <ul style="list-style-type: none"> • Antoni Puigverd, escriptor i col·laborador d'alguns mitjans de comunicació.
16/10/2017	<p>«Ajudar l'Església en les seves necessitats»</p> <ul style="list-style-type: none"> • Equip de l'Oficina per al Sosteniment de l'Església de la Conferència Episcopal Espanyola
13/11/2017	<p>«Pastoral de joves i Seminari en família»</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mn. Josep Mateu, , pvre., delegat pastoral joventut. • Mn. Jaume Gené, , pvre., rector del Seminari Menor
18/12/2017	<p>«Recés d'Advent»</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mn. Josep Bofarull Veciana, pvre.
15/01/2018	<p>«Eutanàsia i cures pal·liatives»</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dr. Miquel Domènech, metge geriàtric del Pius Hospital de Valls.
19/02/2018	<p>«Recés de Quaresma»</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mons. Joan Piris Frigola, bisbe emèrit de Lleida.
19-23/02/2018	<p>«Exercicis espirituals per al clergat»</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mons. Joan Piris Frigola, bisbe emèrit de Lleida.
Dilluns Sant 26/03/2018	<p>«Conèixer el Déu amagat seguint les petjades de Luter»</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mons. Francisco Conesa Ferrer, bisbe de Menorca.
16/04/2018	<p>«La manipulació genètica»</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jokin de Irala Estévez, vicedegà de la Facultat de Medicina de la Universitat de Navarra, investigador del projecte multidisciplinar «Educatió de l'afectivitat i sexualitat humana» i membre de l'Acadèmia Pontifícia per la Vida.
21/05/2018	<p>«Esport amb valors i virtuts»</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alex Porqueras Llopis, membre de la Comissió d'Ètica Esportiva i Antiviolença de la Federació Catalana de Futbol i autor del blog «Deporte con valores y virtudes, educación, fairplay...»

<i>Dia i mes</i>	<i>Tema i Ponent(s)</i>
18/06/2018	<p>«La comunicació en un entorn digital, un servei per a l'evangelització»</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>José Gabriel Vera Beorlegui, director del Secretariat de Mitjans de Comunicació Social de la Conferència Episcopal Espanyola</i>

ENQUADERNACIÓ
IMPRESA **TARRAGONA**
VIRGILI

Impressió òfset i digital
Enquadració
Disseny

Tesis · Carpetes...
Targetes · Sobres...
Revistes · Llibres...
Cartells · Fulletons...
Targetons · Invitacions...
Triptics · Flyer's
i molt més

Carrer Ferrers, 1 · 43003 TARRAGONA · 977 233 251 · info@ivirgili.com · www.ivirgili.com

secció documental

Francesc, Papa

Audiències generals del dimecres

«El Baptisme»

4. FONT DE VIDA

2 de maig de 2018

Estimats germans i germanes, bon dia!

Continuant amb la reflexió sobre el baptisme, avui voldria centrar-me en els ritus centrals, que tenen lloc a la pica baptismal.

En primer lloc prenguem en consideració l'aigua, sobre la qual s'invoca el poder de l'Esperit perquè tingui la força de regenerar i de renovar (cf. Jn 3,5 i Tt 3,5). L'aigua és la matriu de la vida i del benestar, mentre que la seva manca provoca la desaparició de fecunditat, tal com passa en el desert; l'aigua, però, pot ser també causa de mort, quan submergeix en les seves onades o en gran quantitat ho arrossega tot; finalment l'aigua té la capacitat de rentar, netejar i purificar.

A partir d'aquest simbolisme natural, reconegut universalment, la Bíblia descriu les intervencions i promeses de Déu mitjançant el signe de l'aigua. Això no obstant, el poder de perdonar els pecats no es troba en l'aigua mateixa, tal com ho explicava sant Ambròs als acabats de batejar: «Has vist l'aigua, però no guareix qualsevol aigua: la que guareix és l'aigua que té la gràcia de Crist. [...] L'acció és de l'aigua, l'eficàcia és de l'Esperit Sant» (De sacramentis 1,15).

Per això l'Església invoca l'acció de l'Esperit Sant sobre l'aigua «perquè els qui hauran estat morts i sepultats en Crist, pel baptisme, ressuscitin amb ell a la vida» (Ritu del Baptisme dels infants, n. 136). La pregària de benedicció diu que Déu ha creat l'aigua «per prefigurar la gràcia del baptisme» i recorda les principals prefiguracions bíbliques: sobre les aigües dels orígens es lliurava l'Esperit per convertir-les en llavor de vida (cf. Gn 1,1-2); l'aigua del diluvi va marcar la fi del pecat i l'inici de la vida nova (cf. Gn 7,6-8,22); a través de l'aigua del mar Roig van ser alliberats de l'esclavatge d'Egipte els fills

d'Abraham (cf. Es 14,15-31). En relació amb Jesús, es recorda el baptisme en el Jordà (cf. Mt 3,13-17), la sang i l'aigua que brollen del seu costat (cf. Jn 19,31-37), i el manament donat als deixebles de batejar tots els pobles en el nom de la Trinitat (cf. Mt 28,19). Enfortits amb aquests records, es demana a Déu que infongui a l'aigua de la pica la gràcia de Crist mort i ressuscitat (cf. Ritu del Baptisme dels infants, n. 136). I així, aquesta aigua es transforma en aigua que porta en ella mateixa la força de l'Esperit Sant. I amb aquesta aigua que té la força de l'Esperit Sant, bategem la gent, bategem els adults i els infants, tots.

Santificada l'aigua de la pica, cal preparar el cor per accedir al baptisme. Això s'esdevé amb la renúncia a Satanàs i la professió de fe, dos actes estretament relacionats entre ells. En la mesura que dic «no» als suggeriments del diable —aquell que divideix— puc dir «sí» a Déu que em crida a assemblejar-me a ell en els pensaments i en els fets. El diable divideix; Déu uneix sempre la comunitat, la gent, en un sol poble. No és possible adherir-se a Crist posant-li condicions. Cal separar-se de certs lligams per a poder abraçar-ne realment d'altres; o estàs bé amb Déu o estàs bé amb el diable. Per això la renúncia i l'acte de fe van junts. Cal trencar els ponts, deixant-los enrere, per seguir el nou camí que és Crist.

La resposta a la pregunta – «Renuncies a Satanàs, a totes les seves obres, i a totes les seves seduccions?» – es fa en primera persona del singular: «Hi renuncio». I de la mateixa manera es professa la fe de l'Església, dient: «Hi crec». Jo renuncio i jo crec: aquest és el fonament del baptisme. És una elecció responsable, que exigeix ser traduïda amb gestos concrets de confiança en Déu. L'acte de fe suposa un compromís que el mateix baptisme ajudarà a complir de manera perseverant en les diferents situacions i proves de la vida. Recordem l'antiga saviesa d'Israel: «Fill meu, si et proposes de servir el Senyor, prepara't per a la prova» (Sir 2,1), és a dir prepara't per a la lluita. I la presència de l'Esperit Sant ens dona la força per a lluitar bé.

Estimats germans i germanes, quan submergim la mà en l'aigua beneïda —quan entrem en una església toquem l'aigua beneïda— i fem el senyal de la creu, pensem amb joia i agraïment en el baptisme que hem rebut —aquesta aigua beneïda ens recorda el baptisme— i renovem el nostre «Amén» —'Estic content'—, perquè visc immers en l'amor de la Santíssima Trinitat.

5. LA REGENERACIÓ

9 de maig de 2018

Estimats germans i germanes, bon dia!

La catequesi sobre el sagrament del baptisme ens porta a parlar avui del moment del baptisme pròpiament dit acompanyat de la invocació a la Santíssima Trinitat, que és el ritu central que pròpiament «bateja» —és a dir submergeix— en el misteri Pasqual de Crist (cf. Catecisme de l'Església catòlica, 1239). El sentit d'aquest gest fa que sant Pau s'adrexi als cristians de Roma, en primer lloc preguntant: «¿O bé ignoreu que tots

els qui hem estat batejats en Jesucrist hem estat submergits en la seva mort?», i després responent: «Pel baptisme hem estat sepultats amb ell i hem participat de la seva mort, perquè, així com Crist [...] va ressuscitar d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una vida nova» (Rm 6,3-4). El baptisme ens obre la porta a una vida de resurrecció, no a una vida mundana. Una vida segons Jesús.

La pila baptismal és el lloc on es fa Pasqua amb Crist! L'home vell queda enterrat, amb les seves passions enganyoses (cf. Ef 4,22), perquè reneixi una nova criatura; de fet les coses velles han passat i n'han nascut d'altres de noves (cf. 2Co 5,17). En les «Catequesis» atribuïdes a Sant Ciril de Jerusalem s'explica als recentment batejats allò que els ha passat amb l'aigua del baptisme. És bonica aquesta explicació de sant Ciril: «Al mateix moment va morir i va néixer, i la mateixa ona de salvació esdevé per a vosaltres sepulcre i mare» (n. 20, Mistagògica 2, 4-6: PG 33, 1079-1082). El renaixement de l'home nou exigeix que sigui fet pols l'home corromput pel pecat. Les imatges de la tomba i de la matriu materna referides a la pila, són de fet prou incisives per expressar la grandiositat del que passa mitjançant els gestos senzills del baptisme. M'agrada citar la inscripció que hi ha a l'antic baptisteri romà del Laterà, on es llegeix, en llatí, aquesta expressió atribuïda al papa Sixte III: «La Mare Església dona a llum virginalment mitjançant l'aigua els fills que concep per l'alè de Déu. Tots els qui heu renascut d'aquesta pila, espereu el regne dels cels.»¹ És bonic: l'Església que fa néixer, l'Església que és úter, és mare nostra a través del baptisme.

Si els nostres pares ens han engendrat a la vida terrena, l'Església ens ha regenerat a la vida eterna en el baptisme. Ens hem convertit en fills en el seu Fill Jesús (cf. Rm 8,15; Gal 4,5-7). També sobre cadascun de nosaltres, renascuts per l'aigua i per l'Esperit Sant, el Pare del cel fa ressonar amb amor infinit la seva veu que diu: «Tu ets el meu fill estimat» (cf. Mt 3,17). Aquesta veu paterna, imperceptible a l'orella però ben audible en el cor de qui creu, ens acompanya durant tota la vida, sense abandonar-nos mai. Durant tota la vida el Pare ens diu: «Tu ets el meu fill estimat, tu ets la meua filla estimada.» Déu ens estima molt, com un Pare, i no ens deixa sols. Això a partir del moment del baptisme. Renascuts fills de Déu, ho som per sempre! El baptisme de fet no es repeteix, perquè imprimeix un segell espiritual indeleble: «Aquesta marca no és esborrada per cap pecat, per bé que el pecat impedeix que el baptisme produeixi fruits de salvació» (CCC, 1272). El segell del baptisme no es perd mai! «Pare, però si una persona es converteix en un bandoler dels més famosos, que mata la gent, que fa injustícies, el segell se'n va?» No. Per vergonya seva, el fill de Déu que és aquell home fa aquestes coses, però el segell no se'n va. I continua sent fill de Déu, que va en contra de Déu, però Déu no renega mai dels seus fills. Heu entès bé això últim? Déu no renega mai dels seus fills. Ho repetim tots junts? «Déu no renega mai dels seus fills.» Una mica més fort, que o sóc sord o no ho he entès: [repeteixen més fort] «Déu no renega mai dels seus fills.» Bé, així està bé.

1 «*Virgineo fetu genitrix Ecclesia natos / quos spirante Deo concipit amne parit. / Caelorum regnum sperate hoc fonte renati.*»

Incorporats a Crist pel baptisme, els batejats es conformen a ell, «el primer d'una multitud de germans» (Rm 8,29). A través de l'acció de l'Esperit Sant, el baptisme purifica, santifica, justifica, per formar en Crist, de molts, un sol cos (cf. 1Co 6,11; 12,13). Ho expressa la unció crismal, «per tal que, incorporats al seu poble, sigueu sempre membres de Crist sacerdot, profeta i rei» (Ritu del Baptisme dels Infants, Introducció, n. 144). Per tant el sacerdot ungeix amb el crisma sagrat el cap de cada batejat, després d'haver pronunciat aquestes paraules que n'expliquen el significat: «Déu totpoderós [...] et consagra amb el crisma de la salvació, per tal que, incorporat/ada al seu poble, siguis sempre membre de Crist sacerdot, profeta i rei, per a la vida eterna» (ibid., n. 178).

Germans i germanes, la vocació cristiana és tot això: viure units a Crist en la santa Església, participant de la mateixa consagració per dur a terme la mateixa missió, en aquest món, amb fruits que duren per sempre. Animat per l'únic Esperit, de fet, tot el poble de Déu participa de les funcions de Jesucrist, «Sacerdot, rei i profeta», i exerceix les responsabilitats de missió i servei que se'n deriven (cf. CCC, 783-786). Què significa participar del sacerdoci reial i profètic de Crist? Significa fer d'un mateix una ofrena agradable a Déu (cf. Rm 12,1), donant testimoniatge a través d'una vida de fe i de caritat (cf. Lumen gentium, 12), posant-la al servei dels altres, seguint l'exemple del Senyor Jesús (cf. Mt 20,25-28; Jn 13,13-17). Gràcies.

6. REVESTITS DE CRIST

16 de maig de 2018

Estimats germans i germanes, bon dia!

Avui acabem el cicle de les catequesis sobre el baptisme. Els efectes espirituals d'aquest sagrament, invisibles als ulls però que actuen en el cor de qui s'ha convertit en una nova criatura, queden ben explicats amb el lliurament de la túnica blanca i del ciri encès.

Després del baptisme de regeneració, capaç de recrear l'home segons Déu en la veritable santedat (cf. Ef 4,24), semblava natural, des dels primers segles, revestir els acabats de batejar amb un vestit nou, blanc, a semblança de l'esplendor de la vida aconseguida en Crist i en l'Esperit Sant. El vestit blanc, tot i expressar simbòlicament el que ha succeït amb el sagrament, anuncia la condició dels transfigurats en la glòria divina.

El que significa revestir-se de Crist, ho recorda sant Pau explicant quines són les virtuts que els batejats han de conrear: «Com a escollits de Déu, sants i estimats, revestiu-vos de sentiments de compassió entranyable, de bondat, d'humilitat, de dolcesa, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si algú tingués res contra un altre, perdoneu-vos-ho. [...] Però, per damunt de tot, revestiu-vos de l'amor, que tot ho lliga i perfectiona» (Col 3,12-14).

Fins i tot el lliurament de la flama ritual del ciri pasqual, recorda l'efecte del baptisme: «Rebeu la llum de Crist», diu el sacerdot. Aquestes paraules recorden que nosaltres no som la llum, sinó que la llum és Jesucrist (Jn 1,9; 12,46), el qual, ressuscitat d'entre els morts, ha vençut les tenebres del mal. Nosaltres estem cridats a rebre la seva resplendor! Així com la flama del ciri pasqual dona llum a cada una de les candeles, així la caritat del Senyor ressuscitat inflama els cors dels batejats, omplint-los de llum i de calor. I per això, des dels primers segles el baptisme s'anomenava també il·luminació i el batejat s'anomenava l'illuminat.

Perquè aquesta és la vocació cristiana: «caminar sempre com a fills de la llum, perseverant en la fe» (cf. Ritu de la iniciació cristiana dels adults, n. 146; Jn 12,36). Si es tracta dels infants, és feina dels pares, junt amb els padrins i padrines, preocupar-se per alimentar la flama de la gràcia baptismal en els seus fills, ajudant-los a perseverar en la fe (cf. Ritu del Baptisme dels Infants, n. 146). «La instrucció cristiana, a la qual els infants tenen dret, tendirà a anar-los portant a poc a poc al coneixement del pla de Déu en Crist, per tal que un dia ells puguin ratificar la fe en la qual foren batejats » (ibid., Introducció, 9).

La presència viva de Crist, que hem de guardar, defensar i fer créixer en nosaltres, és la llum que guia els nostres passos, llum que guia les nostres decisions, flama que escalfa els cors en anar a l'encontre del Senyor, fent-nos capaços d'ajudar els qui fan el camí amb nosaltres fins a la comunió inseparable amb ell. Aquell dia, diu l'Apocalipsi, «la nit ja no existirà, no caldrà la llum dels gresols ni la llum del sol, perquè el Senyor Déu ens il·luminarà i regnarem pels segles dels segles» (cf. 22,5).

La celebració del baptisme acaba amb la pregària del parenostre, pròpia de la comunitat dels fills de Déu. De fet, els infants que han nascut de nou amb el baptisme rebran la plenitud del do de l'Esperit en la confirmació i participaran en l'eucaristia, aprenent el que significa adreçar-se a Déu anomenant-lo Pare.

En acabar aquestes catequisis sobre el baptisme, us repeteixo a cadascun de vosaltres la invitació que he expressat en l'exhortació apostòlica *Gaudete et exsultate*: «Deixa que la gràcia del teu baptisme fructifiqui en un camí de santedat. Deixa que tot estigui obert a Déu i, per aquest motiu, escull-lo, escull Déu sempre de nou. No et desanimis, perquè tens la força de l'Esperit Sant que ho fa possible, i la santedat, després de tot, és el fruit de l'Esperit Sant en la teva vida (cf. Gal 5,22-23)» (n. 15).

«La Confirmació»

1. EL TESTIMONIATGE CRISTIÀ

23 de maig de 2018

Estimats germans i germanes, bon dia!

Després de la catequesi sobre el baptisme, aquests dies que segueixen a la solemnitat de Pentecosta ens conviden a reflexionar sobre el testimoniatge que l'Esperit planteja als batejats, posant les seves vides en moviment, obrint-les a fer el bé als altres. Jesús ha confiat als seus deixebles una gran missió: «Vosaltres sou la sal de la terra, vosaltres sou la llum del món» (cf. Mt 5,13-16). Aquestes imatges ens fan pensar en el nostre comportament, perquè ja sigui la manca o bé l'excés de sal fan que el menjar no sigui prou bo, així com la manca o bé l'excés de llum ens impedeixen de veure-hi. El qui pot realment fer-nos sal que dona bon gust i que preserva de la corrupció, i llum que il·lumina el món, només és l'Esperit de Crist! I aquest és el do que rebem en el sagrament de la confirmació o crisma, sobre el qual vull centrar-me per a reflexionar junt amb vosaltres. Es diu confirmació perquè confirma el baptisme i reforça la seva gràcia (cf. Catecisme de l'Església catòlica, 1289); així com crisma, pel fet que rebem l'Esperit mitjançant la unció amb el crisma —oli barrejat amb perfum, consagrat pel Bisbe—, paraula que es refereix a Crist, l'Ungit per l'Esperit Sant.

Renéixer a la vida divina en el baptisme és el primer pas. Cal després comportar-se com fills de Déu, és a dir conformar-se a Crist que actua en la santa Església, deixant-nos implicar en la seva missió en el món. Això és el que fa la unció de l'Esperit Sant: «sense la seva força, l'home no pot fer res» (cf. Seqüència de Pentecosta). Sense la força de l'Esperit Sant no podem fer res: és l'Esperit qui ens dona la força per continuar endavant. De la mateixa manera que la vida de Jesús va ser animada per l'Esperit, així la vida de l'Església i de tots els seus membres està guiada pel mateix Esperit.

Concebut per Maria Verge per obra de l'Esperit Sant, Jesús comença la seva missió després que, sortint de l'aigua del Jordà, és consagrat per l'Esperit que baixa i es posa damunt d'ell (cf. Mc 1,10; Jn 1,32). Ell ho declara explícitament a la sinagoga de Natzaret: és bonic com Jesús es presenta, com si fos la seva targeta d'identitat, a la sinagoga de Natzaret! Escoltem com ho fa: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres» (Lc 4,18). Jesús es presenta a la sinagoga del seu poble com l'Ungit, el qui ha estat ungit per l'Esperit.

Jesús està ple de l'Esperit Sant i és la font de l'Esperit promès pel Pare (cf. Jn 15,26; Lc 24,49; Ac 1,8; 2,33). En realitat, la nit de Pasqua el Ressuscitat va alenar damunt dels seus deixebles dient-los: «Rebeu l'Esperit Sant» (Jn 20,22); i el dia de Pentecosta la força de l'Esperit va descendir sobre els Apòstols de manera extraordinària (cf. Ac 2,1-4), com bé sabem.

La «respiració» de Crist ressuscitat omple de vida els pulmons de l'Església; i de fet les boques dels deixebles, «plenes d'Esperit Sant», s'obren per proclamar a tots les grans obres de Déu (cf. Ac 2,1-11).

La Pentecosta —que hem celebrat aquest diumenge passat— és per a l'Església el que per a Crist va ser la unció de l'Esperit rebuda al Jordà; és a dir, la Pentecosta és l'impuls missioner a donar la vida per a la santificació dels homes, a glòria de Déu. Si en cada sagrament obra l'Esperit, és especialment en la confirmació que «els fidels reben com un do l'Esperit Sant» (Pau VI, Const. ap., *Divinæ consortium naturæ*). I en el moment de fer la unció, el Bisbe diu aquesta paraula: «Rep l'Esperit Sant que t'és donat com un do»: és el gran do de Déu, l'Esperit Sant. Tots nosaltres tenim l'Esperit a l'interior. L'Esperit és en el nostre cor, en la nostra ànima. I l'Esperit ens guia en la vida perquè ens convertim en la sal adequada i la llum adequada per als homes.

Si en el baptisme és l'Esperit Sant qui ens immergeix en Crist, en la confirmació és el Crist qui ens omple del seu Esperit, consagrant-nos com a testimonis seus, participant del mateix principi de vida i de missió, segons el disseny del Pare del cel. El testimoniatge donat pels confirmats manifesta la recepció de l'Esperit Sant i la docilitat a la seva inspiració creativa. Jo em pregunto: ¿Com es veu que hem rebut el do de l'Esperit? Si realitzem les obres de l'Esperit, si diem les paraules ensenyades per l'Esperit (cf. 1Co 2,13). El testimoniatge cristià consisteix a fer només tot el que l'Esperit de Crist ens demana, donant-nos la força per a fer-ho.

2. EL SEGELL DE L'ESPERIT

30 de maig de 2018

Estimats germans i germanes! Continuant amb el tema de la confirmació o crisma, avui m'agradaria destacar l'«íntima connexió d'aquest sagrament amb tota la iniciació cristiana» (*Sacrosanctum Concilium*, 71).

Abans de rebre la unció espiritual que confirma i reforça la gràcia del baptisme, es demana als confirmands que renovin les promeses fetes un dia pel pares i padrins. Ara són ells mateixos que han de professar la fe de l'Església, disposats a respondre «credo» a les preguntes formulades pel Bisbe; disposats, de manera particular, a creure «en l'Esperit Sant, que és Senyor i infon la vida, i que avui se us dona d'una manera particular pel sagrament de la confirmació, com als Apòstols el dia de la Pentecosta» (*Ritual de la confirmació*, n. 28).

Com que la vinguda de l'Esperit Sant requereix que els cors estiguin recollits fent oració (cf. Ac 1,14), després de la pregària silenciosa de la comunitat, el Bisbe, amb les mans esteses sobre els qui han de ser confirmats, demana a Déu que els infongui el seu Esperit sant Paràclit. Només hi ha un sol Esperit (cf. 1Co 12,4), però que, quan ve a nosaltres, porta amb ell abundor de dons: saviesa, intel·ligència, consell, fortalesa, ciència, pietat i sant temor de Déu (cf. *Ritual de la confirmació*, n. 31-32). Hem escoltat el passatge

de la Bíblia amb aquests dons que porta l'Esperit Sant. Segons el profeta Isaïes (11,2), aquestes són les set virtuts de l'Esperit vessades sobre el Messies per al compliment de la seva missió. També sant Pau descriu el fruit abundant de l'Esperit que és «amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, dolcesa i domini d'un mateix» (Ga 5,22). L'Esperit únic distribueix els múltiples dons que enriqueixen l'Església única: és l'Autor de la diversitat, però al mateix temps el Creador de la unitat. Així l'Esperit dona totes aquestes riqueses que són diverses però al mateix temps fa l'harmonia, és a dir la unitat de totes aquestes riqueses espirituals que tenim nosaltres els cristians.

Per tradició testificada pels Apòstols, l'Esperit que completa la gràcia del baptisme es comunica mitjançant la imposició de les mans (cf. Ac 8,15-17; 19,5-6; He 6,2). A aquest gest bíblic, per expressar millor l'efusió de l'Esperit que impregna tots els qui el reben, ben aviat s'hi va afegir una unció d'oli perfumat, anomenat crisma,¹ que s'ha mantingut en ús fins avui, tant a l'Orient com a l'Occident (cf. Catecisme de l'Església catòlica, 1289).

L'oli —el crisma— és una substància terapèutica i cosmètica, que entrant en els teixits del cos guareix les ferides i perfuma els membres; per aquestes qualitats ha estat pres en la simbologia bíblica i litúrgica per expressar l'acció de l'Esperit Sant que consagra i impregna el batejat, embellint-lo amb dons. El Sagrament és conferit amb la unció del crisma sobre el front, feta pel Bisbe amb la imposició de la mà i amb les paraules: «Rep el signe del do de l'Esperit Sant.»² L'Esperit Sant és el do invisible i el crisma és el signe visible.

En rebre al front el senyal de la creu amb l'oli perfumat, el confirmat rep així una marca espiritual indeleble, el «caràcter», que el configura més perfectament a Crist i li dona la gràcia de difondre entre els homes la «bona olor» (cf. 2Co 2,15).

Escoltem de nou la invitació que sant Ambròs fa als acabats de confirmar. Diu així: «Recorda que has rebut el segell espiritual [...] i conserva el que has rebut. Déu Pare t'ha marcat, t'ha confirmat Crist el Senyor i ha posat en el teu cor la penyora de l'Esperit» (De mysteriis 7,42: CSEL 73,106; cf. CCC, 1303). L'Esperit és un do immerescut que hem d'acollir amb agraïment, deixant espai per a la seva creativitat inesgotable. És un do que cal guardar amb cura, que cal seguir amb docilitat, deixant-se modelar com la cera, amb la seva caritat ardent, «per reflectir Jesucrist en el món d'avui» (Exhort. ap. Gaudete et exultate, 23).

Traduccions inicials de Josep M. Torrents Sauvage per a www.catalunyareligio.cat, revisades

- 1 Un fragment de la pregària de benedicció del crisma diu: «Oh Déu, [...] amb el misteri del Crisma sagrat, de tal manera concediu als homes les riqueses de la vostra gràcia que els vostres fills [...], fets semblants a Crist, el vostre Ungit, participen del seu ofici profètic, sacerdotal i reial. Us supliquem, doncs, Senyor, que aquesta mescla d'oli i perfum esdevingui per a nosaltres [...] sagrament de benedicció; concediu abundantment els dons de l'Esperit Sant als nostres germans unguits amb aquest sant Crisma; doneu l'esplendor de la santedat als llocs i coses que reben el signe de l'oli sagrat; però sobretot, pel misteri d'aquest crisma, feu créixer la vostra Església» (*Benedicció dels sants olis*, n. 25).
- 2 La fórmula «rebre l'Esperit Sant» - «el do de l'Esperit Sant» es repeteix a Jn 20,22, Ac 2,38 i 10,45.47.

Conferència Episcopal Tarraconense

COMUNICAT DE LA REUNIÓ N. 226

16 de maig 2018

Els dies 15 i 16 de maig de 2018 ha tingut lloc la reunió n. 226 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al Santuari de la Mare de Déu de Loreto de Tarragona. La reunió ha estat presidida per **Mons. Jaume Pujol**, arquebisbe de Tarragona.

1. Els bisbes han rebut el **Sr. Dani Font i Mn. Josep Maria Riba**, que els han presentat la memòria anual de les activitats portades a terme per Catalunya Sacra i el balanç econòmic de 2017. També els han presentat les activitats que s'estan realitzant durant l'any 2018 i el corresponent pressupost que els bisbes han aprovat pel que fa a la difusió del patrimoni sacre de les diòcesis de la CET.

2. El **Sr. Francesc Roig**, president de Càritas Catalunya, que és l'òrgan de coordinació de les deu Càritas Diocesanes amb seu a Catalunya, ha presentat als bisbes diverses iniciatives que es porten a terme per orientar, coordinar i realitzar l'acció social i caritativa de l'Església.

3. Els bisbes també han atès la visita de **Mn. Josep Maria Romaguera**, president del Centre de Pastoral Litúrgica (CPL), i la **Sra. Maria Àngels Termes**, directora de la nova revista Galilea.153, que els han presentat el treball que realitzen i els projectes de futur.

El CPL, que és una associació pública de fidels, va néixer l'any 1958 en la tradició de la renovació litúrgica que vivien les diòcesis catalanes. Durant aquests seixanta anys d'existència el CPL ha portat a terme un meritori treball d'assessorament litúrgic, recerca i estudi, així com també d'edició de llibres i revistes. Actualment són quatre les revistes que editen: Phase, Missa Dominical, Liturgia y Espiritualidad i la nova Galilea.153. Editen també set col·leccions de llibres i els Cantorals per a les celebracions. Per encàrrec de la Conferència Episcopal Tarraconense, el CPL edita cada any el Calendari Litúrgic i els volums de la Litúrgia de les Hores en català.

4. Així mateix, han rebut l'economista de l'Arquebisbat de Tarragona, **Sr. Daniel Sobradillo**, que ha exposat diverses qüestions sobre la memòria d'activitats a nivell de les diòcesis de Catalunya, el camí d'autofinançament de l'Església i el pla de transparència. **Mons. Francesc Pardo**, que ja és membre del Consell d'Economia de la Conferència Episcopal Espanyola, ha rebut l'encàrrec dels bisbes de

vetllar la coordinació de les reunions interdiocesanes de responsables d'economia de la Tarraconense.

5. En ocasió del cinquantè aniversari de la constitució de Justícia i Pau (JiP) a l'arxidiòcesi de Barcelona, s'han fet presents a la reunió el **Sr. Eduard Ibáñez**, director de JiP; el **Sr. Eudald Vendrell**, president de JiP de Barcelona, el **Sr. Francesc Escobar**, president de JiP de Tarragona; la **Sra. Maria Bargalló**, vicepresidenta de JiP de Barcelona i **Mn. Josep Maria Fisa**, prevere de l'arquebisbat de Barcelona i delegat episcopal a JiP.

Han exposat un detallat informe sobre la realitat i les activitats de Justícia i Pau a Catalunya centrades especialment en la promoció i defensa dels drets humans de les persones i els pobles, la justícia social, la pau i el desarmament, la solidaritat i la protecció del medi ambient; així com també les dificultats i els reptes actuals que treballen sempre inspirats en la doctrina social de l'Església.

6. **Mons. Francesc Pardo**, responsable de l'acompanyament del Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ), ha informat dels últims preparatius de l'Aplec de l'Esperit 2018, que se celebrarà a la diòcesi de Tortosa el proper cap de setmana i que ja compta amb més de 1.000 adolescents i joves inscrits. El dissabte 19 de maig les diverses activitats, concerts i la celebració de l'Eucaristia seran a la ciutat de Tortosa, i el diumenge dia 20 l'Aplec es traslladarà a Sant Carles de la Ràpita.

7. Els bisbes han visitat el centre que el Centre Català de Solidaritat (CE-CAS) té a Tarragona. És tracta d'una comunitat terapèutica per a dones que volen superar la drogoaddicció, on reben seguiment mèdic, psicològic i social individualitzat; també realitzen activitats ocupacionals, formatives i de lleure. Han estat rebuts pel **Sr. Frederic Bayer**, administrador del Patronat, i altres treballadors del centre. Han pogut visitar les instal·lacions i les reformes que s'hi estan fent, així com també conèixer i conversar amb les residents.

8. Els bisbes s'han fet ressò de la preparació dels 800 anys de la fundació de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, el 2023 i, atenent la petició del Rector del Santuari, **P. Joan M. Mayol**, encoratgen els confreres a reactivar la seva vitalitat renovant els vincles que al llarg de la història tants fidels han establert amb Montserrat per mitjà de l'estima i la devoció a la Mare de Déu i al que representa per a la fe cristiana a casa nostra.

9. Els bisbes han tractat també diverses qüestions relatives a la catequesi, l'apostolat seglar i la formació permanent dels preveres.

10. Els bisbes veuen amb preocupació algunes recents iniciatives legislatives en relació amb l'eutanàsia i el suïcidi assistit, i recorden el compromís de l'Església

en favor de la vida, sobretot de les persones en situacions d'especial vulnerabilitat, que en paraules ben recents del papa Francesc «ha de ser clara, ferma i apassionada». Així mateix, expressen que l'Església demana mitigar el dolor i el sofriment mitjançant cures palliatives i l'acompanyament als malalts i als qui en tenen cura, i legislar en favor de bones mesures socials que permetin una millor atenció als malalts.

11. Finalment, els bisbes feliciten el Molt Honorable Sr. Joaquim Torra i Pla per la seva elecció com a President de la Generalitat de Catalunya i desitgen que en aquests moments especialment delicats governi amb justícia i encert, cercant sempre el bé comú i la concòrdia de tots els catalans, així com el diàleg amb les altres institucions de l'Estat.

Tarragona, 16 de maig de 2018

defuncions

MN. LLUÍS MARIA BOSCH I ÀVILA, PVRE.

Morí en Crist el dia 29 de maig de 2018

El 23 de setembre de 1922, Mn. Lluís, naixia a la ciutat de Tarragona. Els seus pares, Joan i Teresa, el portaren aviat a batejar a la parròquia de sant Joan Baptista pocs dies després el 29/09/1922. Retrobat al Seminari després del desballestament que comportà la guerra civil, rebia el diaconat a la capella del Palau arquebisbal el 06/06/1946, i a finals d'any del mateix 1946 (el 21 de desembre) era ordenat al presbiterat a Barcelona.

Aquella època era temps de començar per vicari i així fou com Mn. Lluís començà a Sant Miquel de Mont-roig del Camp (1/1/1947), d'allí, passà a Santa Maria de Falset (1/1/1949) i, ja com a rector, arribà a parròquia de l'Assumpció de Maspujols (1/1/1952). Es veu que la diada de Cap d'any era la seva data per als canvis : Canvià cop a la parròquia cap a l'Assumpció del Pla de Santa Maria l'1/1/1964 i, semblantment, assumí més endavant la parròquia de Sant Pere de Tarragona el primer de gener de 1969.

Serà quinze anys després que agafarà la parròquia de Sant Joan Baptista de Clarà (Torredembarra) el 2 d'agost de 1984; cap a finals d'aquest ministeri a Clarà, agafava també la parròquia de Santa Maria de la Pobla de Montornès (1997). Finalment, ja com a adscrit, col·laborà amb els rectors de la parròquia de Sant Fructuós de Tarragona fins a retirar-se la Residència sacerdotal arxidiocesana a partir del 2010. Allí esperà la «germana mort» acompanyant tothom amb la seva discreció, amabilitat i companyia. Moria el 29 de maig d'enguany i el seu funeral era celebrat l'endemà dia 30, a la Catedral Metropolitana d'on, últimament, havia estat nomenat Canonge honorari.

Amb el ministeri parroquial, però, hi combinà igualment el ministeri de confessor a Alforja, a les Dominiques del Pla i també per dues vegades fou elegit membre del Consell presbiteral (1968 i 1981); a més, fou rector consultor, formà part de la comissió de persones del Departament d'economia (1971-1993), de la de Béns eclesiàstics (1973) i del Departament d'Afers matrimonials (no judici-

als) el despatx del qual, amb la seva presència, tenia un to molt acollidor i distès. No és perquè sí. El seu caràcter pacífic i la seva bonhomia han estat característics i, coses de l'esperit, s'encomanava a tothom. Deuria agradar-li aquell consell de l'apòstol Pau : *«Tingueu com un honor de viure en pau, ocupar-vos cadascú de la seva feina i treballar amb les pròpies mans com us vam manar»* (1Te 4,11). Reposi en pau!

